

ligeegyldigt, hvorfra Bøden hidrører, Reglerne ere fælles for dem alle, og denne Lov maa ved Siden af Straffeloven forstaaes saaledes, at den handler om alle Bøder, naar det blot ikke er efter Straffeloven, at de ikkendes. Deraf følger, at den ogsaa maatte gjælde om de Bøder, som indeholdes i de to af mig nævnte Paragrapher; men den Bestemmelse, som er føjet til i Slutningen af disse Paragrapher, gaaer ud fra den Forudsætning, at hiin Lov dog ikke skulde gjælde om disse to Paragrapher, og derfor er det, jeg siger, at den er urigtig.

Et æret Medlem, som nu er kommet tilstede (Klein) — dette tillader jeg mig at bemærke nu, da jeg for beklagede hans Fraværelse — har sagt, at Udtrykket „Dyrigheden“ ikke kan anvendes om Valgbestyrrelsen, men denne Mening troer jeg er urigtigt. Jeg skal indrømme, at det havde været heldigere, hvis der i Loven af 16de Februar 1866 havde været brugt det samme Udtryk, som der er brugt i den ældre Lov om Bøders Afsoning af 16de November 1836, nemlig Udtrykket „Resolution“, som i Medhold af særegne Lovbestemmelser træder i Doms Sted“, men jeg maa paastaae, at Udtrykket „Dyrighedens Resolution“ rimeligvis kun for Kortheeds Skyld er sat ind istedetfor hiin lange Phrasé. Den Indvending, at Udtrykket „Dyrighed“ ikke skulde kunne omfatte en Valgbestyrrelse, blev heller ikke brugt af Ordføreren i det andet Thing, det er først her, at jeg har hørt den. Hvis en Valgbestyrrelse ikke gik ind under Udtrykket „Dyrighed“, vilde man komme til det Resultat, at de Bøder, der dicteres af en Valgbestyrrelse, og som ikke skulde behandles efter Loven af 1866, maatte behandles efter de gamle Regler for Bøders Afsoning. Til Straffelovder hører nemlig nødvendigvis en Regel om Afsoningen; men saa kommer det ligefrem absurde Resultat frem, at medens en Høiesteretsdom, der lyder paa Bøder, kun kan bevirke en Afsoning med simpelt Fængsel, vil en Bøde, der bliver dicteret af en saa underordnet Myndighed som en Valgbestyrrelse, bevirke en Afsoning paa Vand og Brød. Regjeringen er ogsaa af den Mening, jeg her forsværer; thi i en Resolution, der for et Par Maanedes siden har været trykt i Departementstidenden, har et Ministerium udtalt efter

Raadforsel med et andet Ministerium, at Skolemuleter med Hensyn til Afsoningen ville være at behandle efter Loven af 1866; men nu veed enhver, at disse Muleter dicteres i Byerne af Skolecommissionen, og paa Landet af Sogneraadet, altsaa af Myndigheder, der utvivlsomt ere lidt fjernere fra at kunne kaldes Dyrigheder end en Valgbestyrrelse. Sagen er den, at „Dyrighed“ maa i denne Forstand bruges om enhverformelig Myndighed af denne Natur, forsaavidt den ifølge speciel Lov har Myndighed til at dictere Bøder. Hvis dette er saaledes, vil der formeentlig ikke være nogenformelig Grund til at gjøre nogen Afvigelse fra en saa nylig vedtagen Lov som den af 1866. Der er ogsaa en anden Paragraph i Lovforslaget, hvor der, uagtet der handles om noget lignende, ikke er Tale om at gjøre nogen Afvigelse, nemlig § 92, der handler om Forfømmelighed i Forretninger, der paahvile Noget efter denne Lov; den forudsætter aabenbart en Dom, da den ikke giver nogen anden Myndighed Besøielse til at ikkende Bøder, altsaa vil der ikke være Tale om Udpantning, og den Regel, der staaer i de andre Paragrapher, kan ikke gjælde der, thi efter Døm skeer der ingen Udpantning, men Execution. Men netop deraf, at der ikke er tilføjet Noget om Afsoning, følger, at den Bøde, der bliver idømt efter § 92, vil blive behandlet efter Loven af 1866, og saa siger jeg, at der er en Modsigelse, idet to eensartede Bøder, der begge ligegodt ere inde under Loven af 1866, ikke skulle behandles paa samme Maade. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (L. C. Larsen) har under Nr. 78 stillet et Forslag til den af mig omtalte § 75. Dette Forslag gaaer ud fra den samme Tankegang som mit, nemlig at Tilføielsen om Udpantning er urigtig; men det ærede Medlem har blot istedetfor denne Tilføielse villet sætte en Regel om, at Afsoningen kan skee uden Approbation af Overdyrigheden og efter Udskrift af Valgprotocollen. Da et saadant Forslag af ham ikke var stillet til § 64, uagtet disse to Paragrapher i dette Punkt ere eens, har jeg foranlediget, at der af ham og mig i Forening er blevet stillet et dermed stemmende Forslag. Hensigten dermed er at stille det alternativt og eens op med Hensyn